

Sygn. akt II W 73/16

(...) 21/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 marca 2016 r., 21 kwietnia 2016r., 17 maja 2016r.

sprawy z wniosku Komendy Powiatowej Policji w Ś.

przeciwko

G. W. (W.)

synowi B. i G. z d. Z.

ur. (...) we W.

obwinionemu o to, że:

w dniu 2 lipca 2015 roku ok. godziny 15:10 w Ś. na ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży 18 sztuk maszynek do golenia marki (...) o wartości 449,82 zł na szkodę (...) S.A.,

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.;

orzeka:

I. uznaje obwinionego **G. W.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

II. na podstawie art. 624 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. i art. 21 ust. 2 w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

(ograniczone na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w.

do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając sprawstwo i winę obwinionego G. W. w zakresie zarzucanego mu czynu, sąd stwierdził, iż wyczerpuje on ustawowe znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., tak w zakresie strony przedmiotowej, jak i podmiotowej. Zdaniem sądu nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, że obwiniony w dniu 2 lipca 2015 roku ok. godziny 15:10 w Ś. na ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży 18 sztuk maszynek do golenia marki (...) o wartości 449,82 zł, na szkodę (...) S.A. Obwiniony pobrał bowiem wskazany asortyment z półki sklepowej, schował go do reklamówki, po czym opuścił

sklep nie uiszczając za niego zapłaty. Zrealizował on tym samym zabór cudzej rzeczy ruchomej, działając przy tym z zamiarem jej przywłaszczenia. Czyn obwinionego był zawiniony, okoliczności wyłączające winę i bezprawność czynu nie zachodziły.

Uznając obwinionego G. W. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. sąd wymierzył mu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu. Sąd kierował się w tym zakresie dyrektywami sądowego wymiaru kary, opisanymi w art. 33 § 1 i 2 k.w. oraz art. 35 k.w. Sąd wziął pod uwagę w szczególności stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego i jego zawinienia, które ocenił jako znaczne. Niebagatelne znaczenie przy wymiarze kary obwinionemu miały również cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona wobec niego osiągnąć. Jako okoliczności obciążające obwinionego sąd wziął pod uwagę przede wszystkim jego uprzednią karalność za przestępstwa przeciwko mieniu, jak też wartość skradzionych rzeczy, która oscylowała w granicach ¼ minimalnego wynagrodzenia, wyznaczającej odpowiedzialności karną za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności, sąd uznał, że kara 30 (trzydziestu) dni aresztu, pozostaje karą adekwatną do czynu obwinionego.

Zarazem sąd nie znalazł podstaw do tego aby warunkowo zawiesić obwinionemu wykonanie orzeczonej kary aresztu. Zdaniem sądu właściwości i warunki osobiste obwinionego, który w przeszłości powracał do przestępstwa, pomimo stosowania środków probacyjnych, wskazują na to, że ponowne orzeczenie kary z warunkowym zawieszenia jej wykonania, byłoby niecelowe.

Z uwagi na to, że obwiniony odbywa obecnie karę pozbawienia wolności w zakładzie penitencjarnym, sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. i art. 17 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

SSR Radosław Gluza